

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Martina Bobáka ve věci

žalobce:

Development Alliance, z.s., IČ: 086 94 699
se sídlem Pellicova 1, Brno
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černým
se sídlem Údolní 33, Brno

proti
žalované:

Česká rozvojová agentura
se sídlem Nerudova 3, Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Pavlem Pytlíkem
se sídlem Opletalova 4, Praha 1

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Mendelova univerzita v Brně, IČ: 621 56 489
se sídlem Zemědělská 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2020, č. j. 281712/2020-ČRA a rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2021, č. j. 280135/2021-ČRA,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České rozvojové agentury ze dne 20. 7. 2020, č. j. 281712/2020-ČRA, se odmítá.
- II. Rozhodnutí České rozvojové agentury ze dne 26. 1. 2021, č. j. 280135/2021-ČRA, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Pavla Černého do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2021, č. j. 280135/2021-ČRA (dále jen „**rozhodnutí o neposkytnutí dotace**“), kterým byla dle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o rozpočtových pravidlech**“), zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dotace (podaná na základě dotační výzvy žalované „Udržitelným zemědělstvím ke zvýšení životní úrovně drobných farmářů (Zambie)“ ze dne 6. 5. 2020, č. j. 281110/2020-ČRA (dále jen „**dotační výzva**“). Současně se žalobce žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2020, č. j. 281712/2020-ČRA (dále jen „**rozhodnutí o poskytnutí dotace MU**“), kterým byla dle § 14m odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech osobě zúčastněné na řízení k její žádosti podané na základě dotační výzvy poskytnuta dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2020 ve výši 2 000 000 Kč.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalovaná uveřejnila dotační výzvu dle § 14 a násl. zákona o rozpočtových pravidlech. V reakci na tuto výzvu mimo jiné podali žádosti o dotaci žalobce a osoba zúčastněná na řízení. Dne 14. 7. 2020 vydala žalovaná rozhodnutí č. j. 281639/2020-ČRA, jímž dle § 14m odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech zcela zamítla žádost žalobce o poskytnutí dotace (dále jen „**zrušené rozhodnutí**“), které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, č. j. 10 A 107/2020-98 (dále jen „**zrušující rozsudek**“), a následně 20. 7. 2020 vydala rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. V návaznosti na zrušující rozsudek žalovaná vydala rozhodnutí o neposkytnutí dotace.
4. V odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace se žalovaná věnovala hodnocení dotačního projektu žalobce podle jednotlivých hledisek vymezených v dotační výzvě. U každého hlediska v souladu s dotační výzvou uvedla, v čem spočívalo, jeho dílčí kritéria s maximálním možným počtem bodů, který mohl být projektu v daném kritériu udělen, a kolik bodů bylo v tom kterém hledisku uděleno žalobci a kolik osobě zúčastněné na řízení.
5. Konkrétněji ohledně hodnocení projektu z hlediska relevance vyslovila, že ač žalobce v projektovém dokumentu předložil výčet a popis ostatních donorů v regionu a sektoru, nepopsal konkrétněji komplementaritu svého projektu s aktivitami těchto donorů. Dále poukázala na tvrzení žalobce, že má exkluzivně udělený přístup na komunikační a informační platformu stakeholderů v oblasti podpory mléčné produkce, přičemž takovým přístupem nemůže disponovat žádný jiný žadatel o dotaci. To žalovaná označila za nepravdivé s tím, že platformy se účastní ona i osoba zúčastněná na řízení. Dále uvedla, že žalobce vznikl až koncem roku 2019, a jím prezentované zkušenosti tedy nejsou navázány

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na žadatele jako subjekt. Proto žalovaná v rámci tohoto hlediska ohodnotila žalobce 9 body z 10 možných, tedy stejně jako osobu zúčastněnou na řízení. Konečně v dalším bodě podotkla, že žalobce ve svém projektu oproti projektu osoby zúčastněné na řízení uvedl menší počet příjemců (i v cílových skupinách) a v daném hledisku získaly obě žádosti shodný počet bodů.

6. U hodnocení projektu z hlediska efektivnosti a dopadů vykazoval projekt žalobce nerealistické indikátory bez adekvátního zdroje ověření (např. zlepšení stavu krajiny, zvýšení komunikace se sousedy), přičemž většinu z indikátorů nelze považovat za SMART (specifické, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově určené). Skutečnosti uvedené žalobcem v Tabulce aktivit z převážné části svým charakterem nejsou výsledky, ale popis aktivit (např. klíčoví farmáři budou za asistence koordinátora zkoušet sami předávat zkušenosti, posilování kapacit pro strategii odchodu). Projekt žalobce dále vykazuje nízké výsledky aktivit, které jsou pro jeho fungování zásadní (např. pouze 75 % vyškolených členů kooperativ, ač by bylo nutno proškolit všechny). Definované cíle tak s ohledem na řešené problémy nejsou zcela přiměřené. Aktivita v Tabulce aktivit nejsou rozděleny dle jednotlivých let realizace, to však lze dohledat v harmonogramu. V každém ze dvou kritérií tohoto hlediska z těchto důvodů žalovaná udělila projektu žalobce 8 bodů z 10. Celkově tedy v daném hledisku 16 bodů, stejně jako projektu osoby zúčastněné na řízení.
7. Pokud jde o hodnocení projektu z hlediska efektivity, byl žalobce ohodnocen 8 body z 20, zatímco osoba zúčastněná na řízení 12 body. Podle žalované totiž výše finančního vstupu žalobce nad rámec povinného spolufinancování projektu byla 0 %, proto mu ohledně tohoto kritéria bylo uděleno 0 bodů z 5. Žalovaná shledala ve skladbě předkládaného rozpočtu velmi neefektivní a ne hospodárné použití zdrojů z hlediska vztahu mezi vstupy (náklady) a očekávanými výstupy a potřebnými výsledky projektu. K tomu se diferenciací klíčových aktivit adekvátně neodrazila ve výdajích na jejich realizaci. Zejména u výdajů na jednotlivé klíčové aktivity došlo k jejich zdvojování, přičemž velkou část rozpočtové skladby tvoří nákupy služeb od expertů, kteří jsou zároveň členy realizačního týmu (oproti tomu někteří jiní experti uvedení v narativu projektu nejsou v rozpočtu zohledněni vůbec). Významnou roli z pohledu přiměřenosti rozpočtu hraje ekonomický přínos projektu s důrazem na přímou podporu cílovým skupinám (kapitola 6 rozpočtu), která však v případě projektu žalobce v souhrnu představuje pouze 6 % z celkových přímých nákladů na celou dobu realizace. Poměr nákladů projektu (rozpočtové kapitoly 1 Osobní náklady a 2 Cestovní náklady) k ostatním přímým nákladům tvoří 43 % z celkových nákladů projektu žalobce na celou dobu realizace. Oproti tomu podle rozpočtu projektu osoby zúčastněné na řízení přímá podpora cílovým skupinám činí souhrnně 18 % z celkových nákladů na celou dobu realizace projektu a zmíněný poměr nákladů podle rozpočtových kapitol 1 a 2 jen 24 %. Proto bylo žalobci v případě kritéria účelnosti vynaložení finančních prostředků přiděleno 8 bodů z 15.
8. U hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti se žalovaná zaměřila na odůvodnění dvou kritérií (ze zbylých dvou žalobce totiž obdržel plný počet bodů). Stran kritéria udržitelnosti přínosů projekt žalobce obsahuje pouze popis aktivit po dobu implementace, nikoli udržitelnost po jeho skončení (např. udržitelné postupy v zemědělství nekorelují s udržitelností projektu po jeho skončení). Proto žalobce dosáhl na 8 bodů z 10. Ve vztahu ke kritériu týkajícímu se strategie odchodu pak žalobce pouze popisoval situaci a roli trhu v Zambii, aniž by předestřel mechanismy, kterými lze dosáhnout zapojení farmářů. To nesplňuje podstatu strategie odchodu, žalobce tak byl v daném kritériu ohodnocen 4 body

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z 10. Osoba zúčastněná na řízení přitom výrazně lépe popsala svou strategii odchodu, proto byla v této kategorii hodnocena lépe.

9. Hledisko odborné úrovně a složení řešitelského týmu žalovaná v případě žalobce ohodnotila 19 body z 20 (tedy shodným počtem jako osobu zúčastněnou na řízení). Jeden zbývající bod žalobce nezískal ve vztahu ke kritériu odborných a manažerských kapacit žadatele a jeho partnerů. Nebyl totiž schopen v projektovém dokumentu doložit jména a podrobnosti klíčových postav týmu (tzv. field officer a lokální koordinátoři), jejich kapacity tak nelze posoudit. Proto byl v daném kritériu oceněn 4 body z 5.
10. Na závěr žalovaná shrnula, že žalobce obdržel 74 bodů, zatímco osoba zúčastněná na řízení 80 bodů a že hodnocení prováděla odborná komise. Předmětnou dotaci mohl obdržet pouze jeden žadatel, přičemž osoba zúčastněná na řízení dosáhla nejlepšího hodnocení. Kromě toho dotaci žalobci v době vydání rozhodnutí o neposkytnutí dotace již objektivně nebylo možné přidělit, neboť projekt již byl v roce 2020 realizován a předmětná dotace na rok 2020 již vyčerpána. Nebylo tedy možné v roce 2021 přidělit dotaci na nerealizovaný projekt pro rok 2020.

II. Obsah žaloby

11. Úvodem se žalobce vyjádřil ke své aktivní žalobní legitimaci, kterou dovozoval z § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že byl oběma napadenými rozhodnutími přímo zkrácen na právu účastnit se dotačního řízení za rovných podmínek, na objektivní vyhodnocení žádosti a na právu na ochranu majetku. V důsledku jejich vydání přišly vniveč náklady vynaložené žalobcem na přípravu, kompletaci a podání žádosti o dotaci. Možnost soudního přezkumu, ač omezená na proceduru rozhodování o dotaci, brání vybočení z mezí zákonnosti a zabráňuje svévoli, diskriminačním jednáním a omezuje projevy korupce. K tomu odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 22. 7. 2009, sp. zn. III. ÚS 2556/07 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 8. 2010, č. j. 2 As 52/2010-59. Žalobce dovedl svou aktivní legitimaci ve vztahu k oběma napadeným rozhodnutím, a to i s ohledem na rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, podle kterého postačuje, pokud se rozhodnutí správního orgánu negativně projeví v právní sféře žalobce. Za takový projev lze považovat zmaření nákladů spojených s podáním žádosti o dotaci i nemožnost zvrátit výsledek jednání žalované. Zrušení rozhodnutí o neposkytnutí dotace nepostačuje ke zvrácení závěrů žalované, když dotace je z titulu rozhodnutí o poskytnutí dotace MU přiznána osobě zúčastněné na řízení v jiném řízení a nárok na přiznání dotace tak žalobci nemůže vzniknout bez přezkoumání a zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace MU, jelikož dotaci mohl obdržet pouze jeden žadatel.
12. Žalobce namítal, že rozhodnutí o neposkytnutí dotace je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné. Žalovaná přidělení nižšího počtu bodů žalobci odůvodnila nedostatky žádosti o dotaci, které neměly být předmětem hodnocení daného kritéria, případně nesplněním požadavků, které nebyly v dotační výzvě stanoveny. V některých částech odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace pak žalovaná uvedla zcela nepravdivá tvrzení. Rozhodnutí o neposkytnutí dotace tak odůvodnila nedostatečně a není z něj zřejmé, v čem konkrétně spatřovala nedostatky žádosti o dotaci. K nárokům na odůvodnění žalobce citoval ze zrušujícího rozsudku. Dále tvrdil nedostatky rozhodnutí o neposkytnutí dotace konkrétněji, dle jednotlivých hledisek hodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

13. U hodnocení projektu z hlediska relevance se zaměřil na dílčí hodnotící kritérium „koordinace, koherence a komplementarita s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi“, u něž žalovaná udělila žalobci 4 body z 5 možných. Z tabulky aktivit, která je přílohou obou napadených rozhodnutí, vyplývá, že žalobce počítal s alespoň 300 příjemci v cílových skupinách, zatímco osoba zúčastněná na řízení jen s 200. Rozhodnutí o neposkytnutí dotace je tedy v rozporu s právě uvedeným, jestliže konstatuje, že žalobce oproti vítězi (osobě zúčastněné na řízení) uvedl menší počet příjemců. To svědčí o tom, že se žalovaná při hodnocení dostatečně neseznámila s žádostí o dotaci. Žalobce byl sice založen v roce 2019, má však k dispozici partnery založené dříve a členy jeho týmu jsou experti s dlouhodobými zkušenostmi. Zkušenosti žadatele o dotaci ani okamžik jeho vzniku přitom ani neměly být vzhledem k vymezení „relevance“ v dotační výzvě předmětem hodnocení. Nadto právnícká osoba nemůže mít přímo zkušenosti, jelikož ty se odvíjí od zkušeností členů řešitelského týmu zapojených do realizace projektu. Jejich zkušenosti jsou v žádosti o dotaci prezentovány. Odebrání bodu v rámci tohoto kritéria je tedy v rozporu s dotační výzvou. Dále není jasné, jak konkrétněji měl žalobce popsat komplementaritu projektu s aktivitami ostatních donorů v regionu a sektoru. Jmenoval konkrétní donory a typy jejich projektů a uvedl, že projektové aktivity jsou v souladu s aktuálními trendy i aktivitami ostatních donorů v oblasti. K tvrzení obsaženému v žádosti o dotaci, že má exkluzivně udělený přístup ke komunikační a informační platformě stakeholderů v oblasti podpory mléčné produkce, žalobce podotkl, že mu nebylo známo, že by k platformě měly přístup i žalovaná a osoba zúčastněná nařízení. Toto nevědomé uvedení nepravdivé informace však nemohlo být žalobci přičítáno k tíži, jelikož účast na platformě v rámci kritéria nebyla vyžadována. Žalobci není zřejmé, zda a případně proč žalovaná tuto skutečnost hodnotila v jeho neprospěch. Touto skutečností však odůvodnila snížení počtu bodů a v konečném důsledku i neposkytnutí dotace. Žalovaná také dostatečně neporovnala žádost o dotaci s žádostí osoby zúčastněné na řízení. Konstatovala pouze jeden rozdíl, který ani nebyl hodnocen v neprospěch žalobce v rámci daného kritéria. To nenaplnuje požadavek zrušujícího rozsudku na porovnání obou žádostí. Proto se zdá, že žalovaná nezacházela se všemi žadateli rovně a z popsaného hodnocení dílčích kritérií není patrné, proč bylo osobě zúčastněné na řízení přiděleno více bodů než žalobci.
14. Hodnocení projektu z hlediska efektivnosti a dopadů. Z odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace není zřejmé, z čeho žalovaná dovozuje tvrzenou nereálnost indikátorů ani proč by nemělo být možné považovat většinu indikátorů za SMART. Žalovaná tento závěr nerozvedla a nespecifikovala, které indikátory považuje za nevyhovující. Žalobce popsal intervenční logiku projektu v kapitole 4 projektového dokumentu. Každý indikátor co nejpřesněji vymezil, navrhl míru zlepšení, které hodlá realizací projektu dosáhnout tak, aby byl indikátor měřitelný a aby definoval, dokdy má ke zlepšení dojít. Indikátory tedy vykazují dílčí vlastnosti definované žalovanou jako SMART. Žalovaná jako nerealisticky nastavený indikátor uvedla „zlepšení stavu krajiny“. Nejedná se však o indikátor, který by žalobce definoval, a neměl tak být vůbec hodnocen (o zlepšení stavu krajiny se žalobce zmiňuje v částech projektového záměru, ve kterých popisuje zamýšlené aktivity). Termín „zvýšení komunikace se sousedy“, který žalovaná označuje za indikátor žalobce, se v projektovém dokumentu nevyskytuje a není zřejmé, na co žalovaná naráží. V kapitole 7.1 projektového dokumentu žalobce popsal zkušenosti týmu v dané oblasti a uvedl, proč navrhuje dané indikátory. Jejich realističnost zaručují zkušenosti a počet lidí v týmu. Žalovaná svůj závěr o nerealističnosti tohoto indikátoru neodůvodnila. V rozhodnutí

o neposkytnutí dotace tvrdila, že výsledky jsou převážně popisem aktivit, k tomu však uvedla pouze příklad jednoho návrhu výsledku ze zhruba 50 uvedených v tabulce aktivit. Uvedený příklad „*klíčový farmáři, za asistence koordinátora, budou zkoušet sami předávat zkušenost a stanou se tak školiteli, budou posilovány kapacity pro exit strategy a další*“ navíc lze považovat za výsledek, neboť dosažení míry pochopení, při které se farmáři stanou školiteli, svědčí o jejich samostatnosti, profesionalitě a kvalifikaci pro udržení kvality farmaření a výsledků i bez přítomnosti a vlivu žalobce. Odkaz na jeden příklad neodpovídá zákonnému odůvodnění závěru, který žalovaná přičítá k tíži žalobce. Není zřejmé, na základě čeho měla za to, že projekt vykazuje nízké výsledky aktivit. Uvedla k tomu, že „*nestačí vyškolit 75 % členů kooperativ – je nutno proškolit všechny*“. Žalobce však v tabulce aktivit navrhl u dílčích aktivit výsledky proškolení, které přitom představují *minimální* závazek ohledně proškolených osob. Dotační výzva neobsahuje podmínku proškolení všech členů kooperativ. Z rozhodnutí o neposkytnutí dotace nevyplývá, že by žalovaná v rámci hodnocení výsledků aktivit porovnávala obě žádosti, pouze uvedla, že získaly u hlediska efektivity a dopadů shodný počet bodů. Nelze tedy zjistit, zda byly hodnoceny shodně v obou kritériích, nebo zda žalobce získal v jednom z kritérií více bodů a v druhém méně než osoba zúčastněná na řízení.

15. Hodnocení projektu z hlediska efektivity rovněž sestávalo ze dvou kritérií. U kritéria „výše finančního vstupu předkladatele projektu nad rámec povinného spolufinancování“ žalobce uvedl, že povinné spolufinancování bylo požadováno ve výši 5 % na každý kalendářní rok. Výše vstupu žalobce měla činit 105 000 Kč za roky 2020 a 2023 a 213 000 Kč za roky 2021 a 2022 (celkem tedy 636 000 Kč). Žalobce přitom žádal o dotaci ve výši 1 959 280 Kč pro rok 2020, 3 975 700 Kč pro rok 2021, 3 967 700 Kč pro rok 2022 a 1 989 180 Kč pro rok 2023. Podíl finančního vstupu nad povinný rámec 5 % tedy dosahoval 0,36 % pro roky 2020 a 2021, 0,37 % pro rok 2022 a 0,28 % pro rok 2023. Závěr žalované o tomto kritériu je nepravdivý a z odůvodnění není jasné, jak k němu žalovaná dospěla (způsob výpočtu neobsahovala ani dotační výzva). Podíl vlastního finančního vstupu osoby zúčastněné na řízení byl na základě přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace MU pro rok 2020 podle slovní definice kritéria o 0,04 % vyšší než podíl vstupu žalobce, pokud tedy osoba zúčastněná na řízení v daném kritériu získala více bodů (což žalobce neví, ale mohlo jít až o 4 body), pak zcela neodůvodněně. V případě druhého kritéria „účelnost vynaložení finančních prostředků včetně poměru režijních nákladů k nákladům ostatním, hospodárnost projektu, realistická výše projektu“ žalobce nesouhlasil se závěrem žalované o zdvojování výdajů na klíčové aktivity. V rozpočtu v kapitole 1.1 *Management* uvedl všechny členy týmu, včetně subdodavatelů. U subdodavatelů pak v této kapitole neuvedl žádné nacenění, aby nedošlo ke zdvojení nákladů. To odpovídá instrukci v dotační výzvě. Současně se žalobce ohradil proti hodnocení ekonomického přínosu projektu poměrem mezi rozpočtovou kapitolou 6 *Přímá podpora cílovým skupinám* k celkovým přímým nákladům. Do ní zanesl náklady na cestovné a stravné farmářů, které vynaloží za účelem jejich svezení na místa plánovaných školení a zajištění hmotných podmínek školení. Cestovné a stravné není přímým výstupem projektu, ale prostředkem. Výstupem jsou proškolení farmáři. Žalovaná neodůvodnila závěr o neefektivní a neekonomické skladbě rozpočtu, pouze uvedla, že k němu dospěla z hlediska vztahu mezi vstupy a výstupy. Z toho nelze zjistit, které části rozpočtu jsou neefektivní a neekonomické. Žalovaná v tomto případě obě žádosti porovnávala, avšak pouze z hlediska poměru osobních a cestovních nákladů k celkovým nákladům a z hlediska poměru přímé podpory cílovým skupinám k celkovým nákladům. Neodůvodnila však, proč porovnávala právě tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

kapitoly rozpočtu a nikoli i ostatní a proč jejich poměr hodnotila v neprospěch žalobce. Současně neuvedla, kolik bodů získala osoba zúčastněná na řízení v rámci jednotlivých kritérií, porovnání tak není možné.

16. Pokud jde o hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti, zaměřil se žalobce na kritérium „udržitelnost přínosů (legislativní, finanční a institucionální podmínky; politická podpora; zohlednění environmentálních, sociálních a kulturních aspektů)“. Udržitelnosti je v projektovém dokumentu věnována kapitola 5 a žalobce navrhl řadu aktivit, které jsou zaměřeny na budování kapacit po skončení projektu s tím, že jsou součástí exit strategie a udržitelnosti projektu. Žalovaná nezdůvodnila závěr, že žalobce popsal udržitelnost projektu pouze aktivitami po dobu implementace. Tvrzení, že udržitelné postupy v zemědělství nekorelují s udržitelností projektu po jeho skončení, je nicneříkající. V případě hodnocení „strategie odchodu, pravděpodobnost finanční podpory z národních či mezinárodních zdrojů po ukončení projektu“ žalovaná sama nijak neupřesnila, co rozumí pojmem exit strategie, natož v čem má spočívat. Z dotační výzvy není patrné, že je nezbytné předestření mechanismů pro zapojení farmářů. Není tedy zřejmé, proč je návrh exit strategie žalobce hodnocen negativně. V rámci srovnání s žádostí osoby zúčastněné na řízení žalovaná pouze uvedla, že měla exit strategii popsanou výrazně lépe. Toto konstatování nemůže nahradit odůvodnění, v němž by žalovaná specifikovala, v čem je strategie osoby zúčastněné na řízení lepší. Žalovaná žádosti také neporovnala z hlediska kritéria udržitelnosti přínosů.
17. U hodnocení projektu z hlediska úrovně a složení řešitelského týmu žalobce napadal posouzení kritéria „odborné a manažerské kapacity žadatele a jeho partnerů“. V žádosti o dotaci uvedl, že lokální koordinátor a tzv. field officer budou vybráni po začátku projektu na základě kontaktů a znalosti v projektové oblasti, v dotační výzvě přitom nebylo stanoveno, že by tyto osoby musely být vybrány již při podání žádosti. Posouzení kritéria je tak v rozporu s dotační výzvou, jelikož hodnocení je ovlivněno požadavky, které neobsahovala. Žalovaná přitom v dotační výzvě výslovně umožnila postup dle § 14k zákona o rozpočtových pravidlech. Pokud hodnotila nejmenování osob field officera a lokálních koordinátorů za vadné, měla žalobce vyzvat k odstranění této vady a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce v žádosti o dotaci doložil své odborné a manažerské kapacity a žalovaná neuvedla, proč nebyla schopna posoudit kapacity žadatele jen na základě neuvedení jmen field officera a lokálního koordinátora.
18. Konečně žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť neobsahuje zákonné náležitosti dle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a jeho písemné vyhotovení náležitosti dle § 69 odst. 1 správního řádu. Neobsahuje výrok, odůvodnění ani poučení. Není v něm uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, ani ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, datum vyhotovení, otisk úředního razítka ani podpis oprávněné úřední osoby (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130 a ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).
19. Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU je dále nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože neobsahuje odůvodnění poskytnutí dotace osobě zúčastněné na řízení. Podle § 68 odst. 4 správního řádu sice není odůvodnění rozhodnutí třeba, pokud správní orgán všem účastníkům vyhoví, avšak v daném případě je odůvodnění nezbytné, neboť závisí na správním uvážení. Je v kompetenci žalované, jak vyhodnotí žádosti a rozhodne o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

který žadatel dotaci získá, na odůvodnění tedy nelze zcela rezignovat. Žalovaná byla povinna přezkoumatelně uvést úvahy, na jejichž základě k rozhodnutí dospěla, neboť bez toho nelze přezkoumat, zda byly dodrženy zásady řádného procesu.

III. Vyjádření žalované k žalobě

20. Žalovaná ve vyjádření k žalobě soudu navrhla, aby jí zamítl. K rozhodnutí o poskytnutí dotace MU uvedla, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jelikož se tímto rozhodnutím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují jeho práva ani povinnosti. Není aktivně legitimován ani podle § 65 odst. 2 s. ř. s., neboť tato legitimace náleží pouze účastníkovi řízení, jímž žalobce nebyl (viz § 14i zákona o rozpočtových pravidlech). I pokud by soud aktivní legitimaci žalobce dovodil, žaloba nebyla podána v zákonné lhůtě. Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU žalobci nebylo doručováno a rozhodným okamžikem pro běh lhůty pro podání žaloby nemůže být vyřízení informace podle zákona č. 106/1999, o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), neboť tímto bylo doručováno rozhodnutí o poskytnutí informace, nikoli rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Žalobce o vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace MU nepochybně věděl mnohem dříve, bylo i součástí spisu v řízení předcházejícím vydání zrušujícího rozsudku, o čemž žalobce musel vědět. K tvrzení žalobce, že rozhodnutí nemělo náležitosti dle správního řádu, žalovaná uvedla, že náležitosti rozhodnutí stanoví § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech, který je vůči správnímu řádu speciální, a s nímž je rozhodnutí o poskytnutí dotace MU plně v souladu. Předmětná dotace na rok 2020 již byla spotřebována, a není tak s ohledem na právní jistotu možné zpětně zrušit rozhodnutí o poskytnutí dotace za předchozí rok. Ani zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace MU by nemohlo vést k jejímu získání žalobcem, část projektu již totiž byla realizována. V doplnění vyjádření žalovaná uvedla, že k předmětnému projektu byla osobě zúčastněné na řízení na základě rozhodnutí žalované vyplacena dotace i na rok 2021.
21. K rozhodnutí o neposkytnutí dotace odkázala na § 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech a uvedla, že žalobce se nemůže domoci poskytnutí dotace na rok 2020, žaloba tedy z tohoto pohledu nemá žádný smysl. Dle žalované je neúčelná a bezpředmětná. V soudním řízení není na místě přezkoumávat samotné hodnocení žádosti o dotaci, soud nemůže posuzovat jednotlivé důvody, proč byl projekt žalobce hodnocen hůře. Přezkumu podléhá postup žalované v dotačním řízení, tedy zda byl transparentní a odpovídal předem stanoveným pravidlům (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46). Výsledné hodnocení žalobcova projektu bylo společným rozhodnutím ustanovené odborné komise, nikoli jednostranným subjektivním úkonem žalované. Hodnocení proběhlo v souladu s vnitřními předpisy žalované, bylo tím pádem transparentní, objektivní a rovné ke všem žadatelům o dotaci, čímž byl dodržen proces, na jehož přezkoumání má žalobce nárok. Žalovaná přesně vypsala všechna hodnotící kritéria a ke každému uvedla podrobné odůvodnění k přidělenému počtu bodů. Zároveň uváděla počet bodů vítězné žádosti a důvody, proč byla v daném kritériu tato hodnocena lépe než žádost o dotaci. Není zřejmé, co žalobce namítal, když tvrdil, že žalovaná nepostupovala dle § 14k zákona o rozpočtových pravidlech. V dotační výzvě neumožnila postup dle odst. 1 uvedeného ustanovení a postupy podle odst. 3 nebo 4 byly vyhrazeny jen jako možnost, nikoli povinnost. Nadto postup podle odst. 3 lze využít, pouze je-li vydáváno rozhodnutí o poskytnutí dotace a podle odst. 4 pouze pokud lze předpokládat, že upravené žádosti bude zcela vyhověno, což se nestalo. Opačný výklad by znamenal, že je nutné jej aplikovat vždy

u všech žádostí, i když je jasné, že budou zamítnuty a žalovaná by musela žadatele vyzývat tak dlouho, až by všechny žádosti byly hodnoceny nejlépe, což je absurdní.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

22. Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby. Zpochybnila aktivní legitimaci žalobce ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Z dikce § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. vyplývá, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí, neboť jím nejsou dotčena jeho práva ani povinnosti a žalobce ani nebyl účastníkem předmětného řízení. Ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace MU byla navíc žaloba opožděná. Osobě zúčastněné na řízení bylo rozhodnutí o poskytnutí dotace MU doručeno dne 20. 7. 2020. Lhůta pro její podání činí 2 měsíce od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, přičemž žalobci se rozhodnutí o poskytnutí dotace MU vůbec nedoručovalo. S ohledem na to, že žaloba byla podána 26. 1. 2021, by měla být v odpovídající části odmítnuta pro opožděnost. Ohledně zákonných náležitostí rozhodnutí uvedla, že tyto jsou stanoveny v § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech, přičemž rozhodnutí o poskytnutí dotace MU je obsahuje. Navíc dotace již byla poskytnuta, část projektu byla v roce 2020 realizována a finanční prostředky vyčerpány. Zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace MU by vedlo k přerušení projektu, ohrožení naplnění jeho cílů, vzniku škod a nezaviněnému poškození pověsti na straně osoby zúčastněné na řízení a České republiky, což nelze spravedlivě požadovat.

V. Replika žalobce

23. V replice žalobce zopakoval tvrzení o zkrácení na právech vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Ohledně včasnosti žaloby proti tomuto rozhodnutí podotkl, že v rámci soudního řízení ve věci zrušujícího rozsudku jej neobdržel a není mu známo, že by bylo součástí soudního spisu. Tvrzení, že poskytnutí rozhodnutí na základě InfZ nemůže být rozhodným okamžikem pro běh lhůty pro podání žaloby, není pravdivé. Žalovaná opomíjí podmínku zkrácení na právech.
24. Nelze připustit, aby nebylo možné přezkoumat zákonnost rozhodnutí protože na jeho základě již byly vyplaceny peněžní prostředky. Jsou-li splněny podmínky přípustnosti žaloby, je tato skutečnost irelevantní. Osoba zúčastněná na řízení je oprávněna požádat o pokračování v projektu a žalovaná vyhodnotí takovou žádost s ohledem na hodnocení roční zprávy. Pokud by neodpovídala nastaveným podmínkám, nemusí dotaci na další období přidělit. Z toho důvodu je vznik škody na straně osoby zúčastněné na řízení v případě změny hodnocení fikcí.
25. Současně nesouhlasil s tím, že rozhodnutí o poskytnutí dotace musí obsahovat pouze náležitosti dle § 14 odst. 4 a § 14m odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech. Musí totiž obsahovat i náležitosti dle § 68 správního řádu, což potvrzuje i znění § 14m odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech. Musí tedy mít výrokovou část, odůvodnění a poučení. Vztah ke správnímu řádu je navíc jasně vymezen v § 14q zákona o rozpočtových pravidlech.
26. Žalobce zároveň nově namítal vadné hodnocení rozpočtové skladby. Žádost o dotaci není porovnatelná s žádostí osoby zúčastněné na řízení také z důvodu, že uvedení hodnocených položek nebylo podmíněno uvedením konkrétní jednotky.
27. V dalším podání doručeném soudu se žalobce zabýval argumentem žalované, že již rozhodla o poskytnutí pokračující dotace na rok 2021 a tyto prostředky již i vyplatila. Tato nezakládá nemožnost zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Osoba zúčastněná

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na řízení by vyplacenou dotaci nevracela. Rozhodnutí tedy je soudně přezkoumatelné. V případě zrušení napadených rozhodnutí lze docílit toho, že žalovaná bude v budoucnu postupovat transparentněji, její rozhodnutí budou lépe odůvodněna a v souladu se zákonem.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem

28. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán, přezkoumal napadená rozhodnutí včetně řízení, které jejich vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
29. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
30. Podle § 46 odst. 1 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
31. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
32. Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
33. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. k žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.
34. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
35. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
36. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
37. Podle § 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
38. Podle § 14i zákona o rozpočtových pravidlech účastníkem řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci je pouze žadatel o dotaci.
39. Podle § 14k odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadateli o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu.

40. Podle § 14k odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel žadateli o dotaci doporučit úpravu žádosti, lze-li předpokládat, že upravené žádosti bude zcela vyhověno; vyhoví-li žadatel o dotaci tomuto doporučení, posuzuje poskytovatel upravenou žádost.

Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU

41. Soud se nejprve zabýval mezi účastníky spornou otázkou aktivní legitimace žalobce ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Dospěl při tom k závěru, že žaloba by sice ve vztahu k němu mohla být přípustná, je však opožděná. Soud přitom vyšel ze skutečnosti, že žalobce se o existenci rozhodnutí o poskytnutí dotace MU dozvěděl nejpozději 7. 9. 2020, což sám konstatoval v žalobě proti zrušenému rozhodnutí. Rozhodnutí o neposkytnutí dotace MU pak bylo zasláno také soudu do spisového materiálu v řízení pod shora uvedenou spisovou značkou, a to dne 14. 10. 2020. Již tímto momentem tedy žalobci běžet lhůta k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s.ř.s. proti rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Žalobou v původním řízení před Městským soudem v Praze, vedeném pod sp. zn. 10 A 107/2020, které vyústilo ve vydání zrušeného rozhodnutí, se však žalobce zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace MU nedomáhal a samostatnou žalobu proti tomuto rozhodnutí také nepodal.
42. Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. činí lhůta k podání žaloby dva měsíce od momentu, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. V případě, kdy žalobce nebyl účastníkem řízení, jako tomu bylo v tomto případě, a Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU mu tedy nebylo doručováno, je pak nutno určit počátek běhu lhůty k podání žaloby okamžikem, kdy se prokazatelně seznámil se skutečností, že jím napadené rozhodnutí bylo vydáno, i s jeho obsahem. K tomu došlo, jak plyne ze shora uvedeného nejpozději 14. 10. 2020. Tento moment tedy soud považuje za okamžik, kdy se žalobce s určitostí dozvěděl nejen o existenci, ale také o obsahu Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU. Jestliže žalobce podal žalobu až dne 29. 3. 2021, je jeho žaloba ve vztahu k Rozhodnutí o poskytnutí dotace MU opožděná. Z tohoto důvodu soudu prvním výrokem tohoto rozsudku žalobu žalobkyně proti rozhodnutí o poskytnutí dotace MU podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro opožděnost odmítl.

Rozhodnutí o neposkytnutí dotace

43. Soud se dále věnoval přezkoumání rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Ve vztahu k němu nebyla otázka žalobní legitimace mezi účastníky sporná, a postačí tak odkázat na relevantní ustálenou judikaturu správních soudů, konkrétněji například opět na rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46.
44. Žalobce ohledně rozhodnutí o neposkytnutí dotace namítal především jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud uvádí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci

důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí být z odůvodnění dotčeného rozhodnutí zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76, či ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015 - 45).

45. Při vydávání rozhodnutí o neposkytnutí dotace byla žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným ve zrušující rozsudku. Ohledně kvalit odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace v něm Městský soud v Praze vyslovil, že „*Ve vztahu k nyní přezkoumávanému rozhodnutí [zrušené rozhodnutí – pozn. soudu] to znamená, že žalovaná byla povinna přezkoumatelně uvést, na základě jakých úvah ke svému rozhodnutí dospěla: podle jakých hledisek a jakým způsobem žalobcovu žádost hodnotila a z jakých důvodů ji zamítla, neboť bez takového odůvodnění nelze přezkoumat, zda byly dodrženy zásady „řádného procesu“, tedy zejména zda žalovaná při poskytování dotace postupovala v souladu s Dotační výzvou, zda zacházela se všemi žadateli rovně, zda je správní uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění a zda nevykročila z jeho mezí“*, dále dodal, že „*z rozhodnutí o neposkytnutí dotace musí být zřejmé, proč byla jedna žádost z hlediska stanovených kritérií a účelu dotace hodnocena lépe než jiná*“ a konečně „*[41] Lze shrnout, že hodnocení žalobcovy žádosti je dílem naprosto neurčité, neboť z něj není zřejmé, v čem konkrétně žalovaná spatřuje nedostatky vytýkané žalobcově žádosti. Hodnocení se navíc zaměřuje jen na malou část hodnotících kritérií stanovených v Dotační výzvě a nenabízí ani jiná přezkoumatelná hlediska, jež by zamítnutí žádosti odůvodnila. V odůvodnění pak zcela absentuje porovnání žalobcovy žádosti s žádostí, které žalovaná vyhověla. Výběr z více žádostí přitom nutně spočívá jednak v hodnocení kvalit jednotlivých žádostí, jednak ve vzájemném poměřování kvalit všech žádostí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí [zrušeného rozhodnutí – pozn. soudu] není zřejmé, z jakých důvodů byla žalobcovu žádost zamítnuta, a správní uvážení není logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.*“
46. Soud se podobně jako žalobce v žalobě a žalovaná v rozhodnutí o neposkytnutí dotace v rámci žalobních bodů níže zabýval posouzením odůvodnění rozhodnutí podle jednotlivých hledisek a kritérií hodnocení projektu.

Hodnocení projektu z hlediska relevance

47. Prvně se soud věnoval hledisku relevance, konkrétněji jeho kritériu „koordinace, koherence a komplementarita s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi“. S žalovanou lze souhlasit, že žalobce konkrétněji nepopsal komplementaritu svého projektu s aktivitami ostatních donorů v regionu a sektoru, jestliže v podstatě pouze donory vyjmenoval, popsal jejich aktivity a konstatoval, že projekt je s nimi v souladu. K námitce žalobce, že není jasné, jak konkrétněji měl komplementaritu projektu popsat, soud uvádí, že nebylo úlohou žalované a není nyní ani soudu domýšlet za žalobce jak konkrétně jeho vlastní projekt navazuje na jiné rozvojové intervence v Zambii. Jak se naznačuje i v bodě 37 zrušujícího rozsudku, jistá míra obecnosti formulace hodnotících kritérií stanovených v dotační výzvě může být žádoucí. Vytváří totiž prostor pro odborné posuzování projektů hodnotící komisí a poskytuje větší volnost samotným žadatelům při tvorbě dotačních projektů. V případě takto relativně obecně definovaného hodnotícího kritéria je však třeba klást zvláštní důraz na preciznost odůvodnění ve vztahu k porovnání a hodnocení projektů jednotlivých žadatelů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

48. Žalovaná v odůvodnění přiléhavě vysvětlila, že tvrzení žalobce ohledně výlučnosti jeho přístupu na komunikační a informační platformu stakeholderů v oblasti mléčné produkce je nepravdivé. Žalobci jistě nelze tuto skutečnost přičítat k tíži, je však relevantní skutečností, že účast žalobce na zmíněné platformě nepředstavuje v porovnání s postavením osoby zúčastněné na řízení (ta se platformy rovněž účastnila) výhodu, která by odůvodnila přidělení vyššího počtu bodů. Zahrnutí této skutečnosti mezi faktory utvářející bodové ohodnocení má tedy své opodstatnění.
49. Pokud jde o faktor počtu příjemců v cílových skupinách, z odůvodnění není zřejmé, zda byl promítnut do hodnocení příslušného kritéria. Komentář byl uveden až za vypočtením důvodů, pro něž bylo žalobci v rámci předmětného hlediska uděleno 9 bodů z 10. Nelze tedy jednoznačně určit, zda žalovaná při přidělování bodů k otázce počtu příjemců přihlížela, či nikoli. Soud má přitom za to, že počet příjemců ani nemůže být pro hodnocení daného kritéria relevantní. Žalovaná přitom jeho zahrnutí do hodnocení nijak nezodůvodnila. Nelze ani jednoznačně určit, na základě jaké úvahy dospěla k závěru, že žalobce v projektu uvedl menší počet příjemců než osoba zúčastněná na řízení (ze správního spisu spíše vyplývá opak).
50. Soud musí dále žalobci přisvědčit, že posouzení otázky zkušeností ze strany žalované přesahuje rámec daného hodnotícího kritéria i hlediska, jak byla vymezena v dotační výzvě. Z její části X. je zřejmé, že tato otázka měla být posuzována v rámci hlediska odborné úrovně a složení řešitelského týmu, konkrétněji v rámci kritéria „předcházející zkušenost realizátora v daném sektoru nebo regionu, úspěšnost řešení obdobných projektů“, nikoli u hlediska relevance, která byla ve výzvě definována jako míra „*hodnoty projektu pro společnost. Projekt je relevantní tehdy, je-li konzistentní s potřebami a prioritami cílových skupin, stejně jako s širšími rozvojovými záměry země příjemce i poskytovatele pomoci*“. Kromě toho žalovaná ve světle posuzovaného kritéria dostatečně neporovnala žádost žalobce s žádostí osoby zúčastněné na řízení. Srovnání provedla pouze stroze, a to jen ohledně počtu příjemců, účasti na platformě stakeholderů v oblasti mléčné produkce v nerelevantních oblastech a konstatováním, že osoba zúčastněná na řízení byla v daném hledisku ohodnocena shodným počtem bodů jako žalobce (aniž by uvedla, kolik bodů obdržela v jednotlivých dílčích kritériích), tedy nikoli ohledně aspektů, které by mohly relevantně vést ke „ztrátě bodu“, jak bylo popsáno výše. Žalovaná se nevěnovala porovnání faktorů rozhodných pro koordinaci, koherenci a komplementaritu s jinými rozvojovými intervencemi.

Hodnocení projektu z hlediska efektivnosti a dopadů

51. Z odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace dále nevyplývá, jaké úvahy žalovanou vedly k závěrům, jimiž zdůvodnila udělený počet bodů. Projekt žalobce podle ní vykazuje nerealistické indikátory bez adekvátního zdroje ověření. K tomu žalovaná pouze příkladmo uvedla zlepšení stavu krajiny a zvýšení komunikace se sousedy. Není zřejmé, proč považovala za rozhodné právě tyto aspekty, přičemž ty samy o sobě a bez dalšího rozvedení nepředstavují dostatečnou úvahu k přijetí tvrzení o nerealističnosti indikátorů. Zlepšení stavu krajiny projekt žalobce jako indikátor neoznačoval, bylo zmíněno v souvislosti s konkrétními činnostmi spíše doplňkově. Přímou s obratem „zvýšení komunikace se sousedy“ žalobce ve svém projektu sice neoperuje, je nicméně zřejmé, že žalovaná měla na mysli indikátor v kapitole 4 výstupu 3 formulovaný jako „50 % zvýšená frekvence komunikace a sdílení praxe mezi sousedy, a to od roku 2020 do 2023 v každé z lokalit“,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jelikož žádný z ostatních indikátorů ani vzdáleně obratu použitému žalovanou neodpovídá. Ani tvrzení, že většinu z indikátorů nelze považovat za SMART, žalovanou nijak nerozvedla.

52. Kromě toho navržené výsledky v Tabulce aktivit podle žalované nemají být v převážné části svým charakterem výsledky, ale popisem aktivit. K tomu žalovaná předložila jeden příklad, ten však sám o sobě nedokládá, že projekt žalobce „v převážné části“ místo návrhů výsledků předkládá popis aktivit. Konečně projektový návrh údajně vykazuje nízké výsledky aktivit, které jsou pro fungování projektu zásadní. Toto žalovaná doložila na jediném příkladu, když uvedla, že žalobce v projektu navrhuje „*pouze 75 % vyškolených členů kooperativ – je nutno proškolit všechny*“. To zřejmě koresponduje s žalobcem v projektu uvedeným výsledkem aktivit označeným jako „*dvoudenní školení, proškolení min. 75 % členů rady v každé kooperativě*“. Žalovaná však blíže nevysvětluje, proč považuje proškolení v minimálním podílu 75 % za nedostatečné a proč je nutné proškolit všechny členy rad kooperativ. Žalovanou uvedený příklad nemůže přezkoumatelně odůvodnit obecný závěr o nízkém výsledku aktivit.
53. Soud k hodnocení daného hlediska obecně poznamenává, že v podstatě neobsahuje, kromě zmínky, že oba projekty z hlediska efektivnosti a dopadů obdržely po 16 bodech, žádné porovnání projektu žalobce s projektem osoby zúčastněné na řízení (není ani uvedeno bodování v jednotlivých kritériích).

Hodnocení projektu z hlediska efektivity

54. V případě dílčího kritéria „výše finančního vstupu předkladatele projektu nad rámec povinného spolufinancování“ žalobce obdržel 0 bodů s tím, že výše finančního jeho vstupu nad rámec povinného spolufinancování činí 0 %. Není však zřejmé, jak žalovaná k tomuto závěru dospěla, a nelze jej tedy přezkoumat. Z projektu žalobce plyne, že pro rok 2020, který byl rozhodný pro poskytnutí dotace, žalobce požadoval poskytnutí dotace ve výši 1 959 280 Kč, zatímco celkový rozpočet projektu pro rok 2020 byl vyčíslen na 2 064 280 Kč. Rozdíl mezi těmito dvěma částkami (105 000 Kč) měl žalobce získat z jiných zdrojů, tedy z pohledu žalované jako jeho vlastní finanční vstup. Povinné spolufinancování na celý projekt i zvlášť na jednotlivé roky muselo podle dotační výzvy dosahovat alespoň 5 % z celkových nákladů projektu, v posuzovaném případě tedy z 2 064 280 Kč, nikoli z částky ve výši požadované dotace (tj. 1 959 280 Kč), z níž žalobce patrně vycházel při výpočtech uvedených v žalobě. Náklady na projekt žalobce pro rok 2020 měly činit 2 064 280 Kč. 5 % z této částky se rovná 103 214 Kč. Finanční vstup žalobce převyšující částku 103 214 Kč (tj. 1 786 Kč) jde nad rámec povinného spolufinancování. 1 786 Kč přitom představuje 0,09 % z celkových nákladů na projekt žalobce pro rok 2020, tedy nikoli 0 %, (z odůvodnění ani z dotační výzvy přitom nevyplývá, že by žalovaná přistoupila k zaokrouhlení). Uvedený výpočet však již jde nad rámec stěžejní skutečnosti, že závěr v části týkající se podílu vlastních finančních vstupů je prost bližšího odůvodnění, tedy nepřezkoumatelný.
55. Druhé hodnotící kritérium neslo název „účelnost vynaložení finančních prostředků včetně poměru režijních nákladů k nákladům ostatním, hospodárnost projektu, realistická výše rozpočtu“, přičemž žalovaná ohodnotila projekt žalobce 8 body z 15 možných. To odůvodnila obecnou deklarací, že „*diferenciace klíčových aktivit nebyla adekvátně odražena ve výdajích na jejich realizaci*“, kterou doplnila o tvrzení, že „*zejména u výdajů na jednotlivé klíčové aktivity dochází k jejich zdvojení, kdy velkou část rozpočtové skladby tvoří nákupy služeb od expertů (kapitola 5. Subdodávky), kteří jsou zároveň součástí realizačního týmu, tzn.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jejich mzdové výdaje jsou pokryty rovněž z kapitoly 1. Osobní náklady. Oproti tomu někteří jiní experti uvedení v narativu projektového dokumentu nejsou zohledněni v rozpočtu vůbec.“ Žalovaná nekonkretizovala položky rozpočtu, které považovala za dotčené zdvojeňováním výdajů, a není zřejmé, na základě jakých úvah dospěla k citovanému závěru. V položkovém rozpočtu, jenž je přílohou projektového dokumentu, jsou sice některé služby od expertů uvedeny jak v kapitole 1, tak v kapitole 5, nicméně náklady na ně jsou vyčísleny pouze v kapitole 5 (nikoli v kapitole 1), tím nedošlo ke „zdvojeňování nákladů“. Žalovaná v tomto ohledu vůbec nepřistoupila k porovnání s projektem osoby zúčastněné na řízení.

56. Žalovaná dále zkoumala proporcionalitu kapitol rozpočtu, vztah mezi cílovou skupinou, klíčovými aktivitami a výstupy projektu. Neodůvodnila však, proč byly pro posouzení kritéria relevantní poměry zrovna ve vztahu k jí vybraným kapitolám (kapitola 6 ve vztahu k celkovým přímým nákladům a kapitoly 1 a 2 ve vztahu k ostatním přímým nákladům). Dané kritérium bylo v dotační výzvě vymezeno obecně, žalovaná tedy měla vysvětlit, proč shledala pro efektivitu a hospodárnost rozpočtu rozhodnými právě jí posuzované položky, resp. kapitoly.
57. Soud k hledisku efektivitě ještě dodává, že pokud jde o žalovanou zkoumané poměry nákladů projektu, provedla porovnání s rozpočtem projektu osoby zúčastněné na řízení. Uvedla však pouze počet bodů, který osoba zúčastněná na řízení obdržela u hlediska efektivitě jako celku, nikoli počet bodů získaných v každém ze dvou kritérií, takže nelze náležitě porovnat oba projekty právě v rámci jednotlivých kritérií.
58. K námitce žalobce, že žádost o dotaci není porovnatelná s žádostí osoby zúčastněné na řízení z důvodu, že uvedení hodnocených položek nebylo žalovanou podmíněno uvedením konkrétní jednotky, soud nepřihlédl. Žalobce totiž tuto námitku uplatnil až v podání soudu z 14. 7. 2021. V tomto podání předmětnou námitku sice označil jako doplnění žalobního bodu, ve skutečnosti však obsahuje svébytná skutková tvrzení v žalobě nezmiňovaná a na ně navazující právní hodnocení, která společně představují nový žalobní bod, nikoli pouhé doplnění žalobního bodu uplatněného v žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 a ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 106/2017-31). Žalobu lze přitom podle § 71 odst. 2 s. ř. s. rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Tato lhůta ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobci ve věci rozhodnutí o neposkytnutí žádosti o dotaci podle správního spisu uplynula 6. 4. 2021 (rozhodnutí bylo žalobci doručeno 6. 2. 2021). K uvedenému žalobnímu bodu tedy soud s ohledem na uplynutí zákonné lhůty nemohl přihlédnout a věcně se jím zabývat.

Hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti

59. Žalobce napadal posouzení kritéria udržitelnosti přínosů. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí toliko v obecné rovině konstatovala, že žalobce v projektu pouze popisuje aktivity po dobu implementace, nikoli udržitelnost po jeho skončení. Žádné bližší úvahy nepředestřela. Nezabývala se konkrétním posouzením aktivit stran udržitelnosti uvedených zejména v kapitole 5 projektu žalobce, konkrétněji nevysvětlila, proč nenaplní požadavky daného kritéria. Na tom nic nemění ani „příklad“ k tomu uvedený žalovanou, že „*udržitelné postupy v zemědělství nekorelují s udržitelností projektu po jeho skončení*“. Soud souhlasí s žalobcem, že takové vyjádření je neurčité a není z něj zřejmé, k čemu směřuje a jaký je jeho význam. Takovéto odůvodnění je naprosto nedostatečné, navíc žalovaná nijak neprovedla porovnání s projektem osoby zúčastněné na řízení.

60. Podobná situace panuje i v případě kritéria „strategie odchodu, pravděpodobnost finanční podpory z národních a mezinárodních zdrojů po ukončení projektu“. Žalovaná si vystačila s obecným tvrzením, že žalobce v projektu popisuje současnou situaci v Zambii a hovoří o roli trhu, aniž by uvedl mechanismy zapojení farmářů do tohoto trhu. Ani v tomto případě se nevěnovala konkrétnímu posouzení jednotlivých aktivit, které žalobce v projektu v souvislosti se strategií odchodu uvedl. Pouhé konstatování, že osoba zúčastněná na řízení představila výrazně lépe popsanou strategii odchodu, aniž by bylo doplněno o úvahy, které žalovanou k tomuto závěru vedly, nemůže naplnit požadavek na dostatečné porovnání obou projektů.

Hodnocení projektu z hlediska odborné úrovně a složení řešitelského týmu

61. Odůvodnění udělení 4 bodů z 5 v kritériu „odborné a manažerské kapacity žadatele a jeho partnerů“ spočívalo v argumentaci, že žalobce nedoložil jména či podrobnosti k pozicím field officera a lokálního koordinátora, přičemž žalovaná nemohla jejich kapacity posoudit. Soud takové odůvodnění považuje za dostatečné. Požadavek na uvedení konkrétních osob a podrobností o jejich odbornosti vyplývá z povahy hodnocení předmětného hlediska (podle dotační výzvy se hodnotí praxe, zkušenosti, osobní výsledky činnosti a úspěšnost řešení obdobných projektů) a kritéria, bez sdělení těchto údajů žalovaná nebyla schopna plně prověřit veškeré odborné a manažerské kapacity a posoudit odbornost a zkušenost veškerých členů projektového týmu žalobce. Pokud žalobce v projektu uvedl, že předmětné pozice budou obsazeny po začátku projektu, nepovažuje to soud za dostatečné, jelikož hodnocení projektu (tedy i předmětného kritéria) žalovaná z povahy věci musela provést před jeho začátkem.
62. Žalovaná přitom nebyla povinna jednat podle § 14k odst. 3 nebo 4 zákona o rozpočtových pravidlech. Tento postup byl v souladu s právě uvedenými ustanoveními v dotační výzvě vyhrazen jako možnost založená na volné úvaze žalované, nikoli jako povinnost. Žalovaná nepostupovala svévolně ani jinak neporušila zásady dotačního řízení, pokud s ohledem na deklaraci obsaženou v projektu žalobce, že pozice field officera a lokálního koordinátora bude obsazena po začátku projektu, jej nevyzvala k doplnění či úpravě žádosti. K tomu soud cituje ze zrušujícího rozsudku, který se významem § 14k odst. 3 a 4 zabýval v jeho bodě 42: „*Tato ustanovení totiž neslouží k vylepšování žádosti o dotace v případě, že odpovídá hodnoticím kritériím hůře než jiná; takový závěr lze ostatně učinit až v rámci hodnocení žádostí. Především by však takový výklad vedl k absurdnímu důsledku, že by žalovaná musela vyzývat všechny uchazeče k úpravě žádostí, dokud by nebyly všechny hodnoceny maximem bodů.*“

Shrnutí a závěr

63. Soud tedy po prostudování rozhodnutí o neposkytnutí dotace na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že toto bylo vydáno v rozporu se zákonem.
64. Zaprvé je stíženo vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jak je popsána v bodech 47 a 48 rozsudku. K tomu soud odkazuje na výklad podaný v bodech 52, 54 až 61, 63 a 64. Žalovaná v předmětných částech odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace nepředestřel dostatečně konkrétní úvahy, na základě kterých dospěla k dílčím (a potažmo i celkovému) hodnocení žalobcova projektu, případně ani neuvedla, zda některé aspekty vzpomenuté v odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace při stanovování bodového ohodnocení zohlednila či nikoli. Dále dostatečně neporovnála

žádost (projekt) žalobce s žádostí (projektem) osoby zúčastněné na řízení. U všech hledisek hodnocení sice uvedla počet bodů obdrženy osobou zúčastněnou na řízení, avšak pro řádné porovnání bylo třeba předložit i výsledky v detailu dílčích kritérií, které až v součtu představovaly výsledné hodnocení v daném hledisku. Žalovaná tedy měla porovnat obě žádosti na úrovni jednotlivých kritérií a jejich bodové ohodnocení včetně toho rozdílného odůvodnit s odkazy na konkrétní relevantní obsah obou žádostí a tomu odpovídajícímu srovnání. Jedině v takovém případě nebude existovat prostor pro pochybnosti ohledně řádného procesu dotačního řízení, jak byl popsán v již citovaném rozsudku NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46. S ohledem na právě podané a ve světle požadavků závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku soud vyhodnotil rozhodnutí o neposkytnutí dotace jako nepřezkoumatelné.

65. Kromě toho shledal rozhodnutí o neposkytnutí dotace nezákonným, pokud žalovaná v rámci hlediska relevance, kritéria koordinace, koherence a komplementarita s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi, v rozporu s dotační výzvou hodnotila zkušenosti žalobce (viz bod 53 tohoto rozsudku). Takový postup je v rozporu s legitimním očekáváním žalobce, že žalovaná bude při hodnocení postupovat podle pravidel hodnocení, která sama stanovila v jí vydané dotační výzvě. To narušuje institut řádného postupu v dotačním řízení a v obecnější rovině představuje rozpor s požadavky právní jistoty a zákazu arbitrárnosti, jakožto jednoho z atributů demokratického právního státu ve smyslu čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-4, zejm. jeho bod 30).
66. Z těchto důvodů soud rozhodnutí o neposkytnutí dotace podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. bez jednání druhým výrokem tohoto rozsudku zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaná, jsouc vázána závazným názorem soudu přezkoumatelným způsobem odůvodní hodnocení jednotlivých kritérií ve vztahu k projektu žalobce, přičemž tato jednotlivá kritéria současně porovná s totožnými kritérii u projektu osoby zúčastněné na řízení.
67. Pro úplnost soud dodává, že to, zda předmětná dotace již byla poskytnuta a vyčerpána, není pro otázku přípustnosti ani důvodnosti žaloby rozhodná. Úkolem soudu je v mezích žalobních bodů přezkoumat zákonnost napadeného správního rozhodnutí, a to bez ohledu na motivaci žalobce. Žalovanou v tomto ohledu tvrzená bezpředmětnost a neúčelnost žaloby nepředstavuje důvody, se kterými by s. ř. s. spojoval zamítnutí žaloby či existenci překážky jejího věcného projednání.

Náklady řízení

68. Třetím výrokem soud rozhodl o právu na náhradu nákladů řízení. Žalobce žalobou napadl současně dvě rozhodnutí, pro účely náhrady nákladů soudního řízení je však třeba každé z těchto rozhodnutí a otázku úspěchu v soudním řízení ohledně něj posuzovat odděleně jako samostatnou věc (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Afs 44/2015-23).
69. Pokud jde o rozhodnutí o poskytnutí dotace MU, soud žalobu v dané části prvním výrokem odmítl. V takovém případě podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů.
70. Ve věci rozhodnutí o neposkytnutí dotace měl žalobce s ohledem na druhý výrok tohoto rozsudku plný úspěch. Soud proto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v souvislosti

s touto věcí v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, čtyřech úkonech právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání písemného podání adresovaného soudu označeného jako „Replika k vyjádření žalované“ a sepsání písemného podání adresovaného soudu označeného jako „Duplika k doplnění vyjádření žalované ze dne 7. 6. 2021“), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 9. 2006), čtyřech paušálních částkách po 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 9. 2006) a částkou 2 856 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 19 456 Kč. Soud tak uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce, advokáta Mgr. Pavla Černého (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.